

*SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA*

16.

VICTORIA FURCOIU

POVEȘTI CU SECRETE

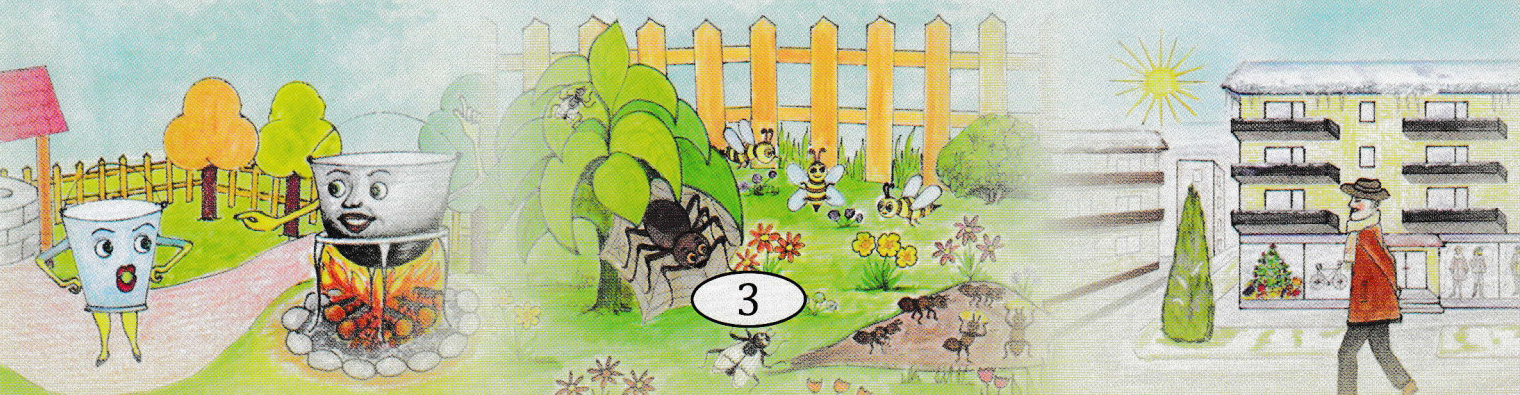

Editura Arco Iris
BRAȘOV, 2020

CUPRINS

- pag. 4 **TAINA REUȘITEI**
(Gândirea pozitivă)
- pag. 9 **ȚESTOASA ÎN VINGĂTOARE**
(Un secret al succesului)
- pag. 14 **CALUL ȘI MĂGARUL**
(Consecința incorectitudinii)
- pag. 20 **GĂLEATA ȘI CEAUNUL**
(Secretul respectului)
- pag. 25 **PĂIANJENUL, ALBINA, FURNICA ȘI MUSCA**
(Prețul neascultării)
- pag. 32 **O SIMPLĂ ÎNTÂMPLARE**
- pag. 35 **MORALE: 1, 2, 3, 4**
- pag. 36 **MORALE: 5, 6, 7, 8**
RĂSPUNSURI

TAINA REUȘITEI (Gândirea pozitivă)

Odată, demult, la țară, două vecine, la poartă,
Stau de vorbă într-o seară. Una-ncepe supărată:
– Aoleeu, dragă vecină! Când mă gândesc că, de mâine,
Am de prășit în grădină, se strânge pielea pe mine!
Grădina, cât e de mare, e plină de buruiană!
Să sap lângă fiecare plantă, mă ia cu spaimă!
Cu fața zâmbind, senină, cealaltă începe-a-i spune:
– Dar, oprește-te, vecină! Că nu-i un capăt de lume!
Nu știu de ce te-ai văita, și te ia cu supărare!
Știi bine, grădina ta nu e cât a mea de mare.
– Știu că nu-i lungă, nici lată, drăguț, dar așa-mi pare!
Când mă văd stând aplecată, spatele, deja, mă doare!

Și, de o mai fi și soare arzător, să vezi călduri!
Să vezi pe mine sudoare și dureri la-ncheieturi!
Altfel gândind (pozitiv), vecina îi dă un sfat:
– Poți profita de răcoarea dimineții, la săpat!
Dacă-ncepi de dimineată, în zori, până-n răsărit,
N-apucă să dea căldura, și-o să termini de prășit.
Și eu mi-am propus ca, mâine, să prășesc și-abia aștept
Să las numai plante bune să crească, așa e drept.
Știu că și plantele toate, apoi, îmi vor mulțumi,
Când vor da roade bogate, cu care ne vom hrăni.
Femeia neîncrezătoare, nefiind de acord cu ea,
A răspuns cu voce tare: - Nu cred că s-ar merita!
Păi, nu te gândești mata că o s-ajungi cocoșată?
Până să culegi ceva, le vei mai prăși o dată!
– Tot cu drag am să o fac, de-i nevoie, înc-odată!
Și o să le vin de hac buruienilor, îndată!

A doua zi, dimineata, vecina cea silitoare,
 După ce și-a spălat fața, și-a luat sapa-n spinare
 Cu drag, s-a dus să prășească, harnică, încrezătoare,
 Fără să se mai gândească, dacă munca-i cu sudoare
 Sau, dacă grădina-i mare, ci, rapid, să isprăvească,
 Împiedicând cu răbdare, buruienile să crească.
 Să vedeți, însă, cealaltă, până s-a sculat din pat,
 Soarele era pe boltă arzător, demult urcat.
 După ce și-a pus la cale stomacul, cu gura plină,
 A luat-o-ncet, agale, fără chef, înspre grădină.

Și-a-nceput să dea cu silă în pământ, de-i sărea sapa,
Gândind doar la ea, cu milă și că ar munci degeaba.
Muta sapa dintr-o mână în cealaltă, greu, înceată,
Iar vecina în grădină, prășea ca motorizată.
Ba, încă, mai și cânta, fără de efort să-i pese,
Și treaba o termina, așa cum își propusese.
Blagoslovind coada sapei, cealaltă-n, poartă ieșind,
Necrezând ce-au văzut ochii, o-ntrebă, din greu oftând:

Morala nr. 1.

În viață, faci ce-ți pui în gând,
Mult mai ușor, doar atunci când
Auzul nu-ți funcționează
Pentru cei ce descurajează!

Morala nr. 2

Nu te lăsa încântat
De cel ce-i necunoscut!
Ci ascultă sfatul dat
De părinți, că știu mai mult!

Morala nr. 3:

Nu lăsa povara ta
Doar în cârca altuia!
Ca nu cumva să ajungi
Forțat și pe-a lui s-o duci!

Morala nr.4:

Dacă te gândești doar rău,
Când ai de făcut ceva,
(Că n-ar merita, că-i greu),
Va fi mai grea munca ta.
Deci obosești, de nu-ți place,
Înainte de-a o face!